

**அருளாளப் பெருமாள் எம்பெருமானார் அருளிச் செய்த
ஞான ஸாரம்**

ஞான ஸாரம் தனியன்

சுருளார் கருங்குழல் தோகையர் வேல் விழியில் துவளும்
மருளாம் வினை கெடும் மார்க்கம் பெற்றேன் மறைன் நான்கும் சொன்ன
பொருள் ஞான ஸாரத்தைப் புந்தியில் தந்தவன் பொங்கொளி சேர்
அருளாள மாமுனி அம்பொற்கழல்கள் அடைந்த பின்னே

**அருளாளப் பெருமாள் எம்பெருமானார் அருளிச் செய்த
ஞான ஸாரம்**

- * ஊன உடற் சிறை நீத்து ஒண்கமலை கேள்வன் அடி
தேனுகரும் ஆசை மிகு சிந்தையராய் - தானே
பழுத்தால் வீழும் கனி போல் பற்றற்று வீழும்
விழுக்காடே தானரும் வீடு 1
- நரகும் சுவர்க்கமும் நாண்மலராள கோளை
பிரிவும் பிரியாமையுமாய்த் - துரிசற்று
சாதகம் போல் நாதன் தனதருளே பார்த்திருத்தல்
கோதில் அடியார் குணம் 2
- ஆனை இடர் கடிந்த ஆழியங்கை அம்புயத்தாள்
கோனை விடில் நீரில் குதித்தெழுந்த - மீன் எனவே
ஆக்கை முடியும்படி பிறத்தல் அன்னவன் தாள்
நீக்கமிலா அன்பர் நிலை 3
- மற்றொன்றை எண்ணாதே மாதவனுக்கு ஆட்செயலே
உற்றது இது என்று உளம் தெளிந்து - பெற்ற
பெரும்பேற்றின் மேல் உளதோ பேறு என்றிருப்பார்
அரும்பேரு வானத்தவர்க்கு 4
- தீர்த்த முயன்றாடுவதும் செய் தவங்கள் செய்வனவும்
பார்த்தனை முன் காத்த பிரான் பார்ப்பதன் முன் - சீர்த் துவரை
மன்னன் அடியோம் என்னும் வாழ்வு நமக்கு ஈந்ததற் பின்
என்ன குறை வேண்டும் இனி? 5
- புண்டரிகை கேள்வன் அடியார் அப்பூமிசையோன்
அண்டம் ஒரு பொருளா ஆதரியார் - மாண்டி
மலங்க ஒரு மீன் புரண்ட மாத்திரத்தால் ஆர்த்துக்
கலங்கிடுமோ முந்நீர்க் கடல்? 6

- தோளார் சுடர்த் திகிரி சங்குடைய சுந்தரனுக்கு
ஆளானார் மற்றொன்றில் அன்பு செய்யார் - மீளாப்
பொருவரிய விண்ணாட்டில் போகம் நுகர்வார்க்கு
நரகன்றோ இந்திரன் தன் நாடு? 7
- முற்றப் புவனம் எல்லாம் உண்ட முகில் வண்ணன்
கற்றைத் துழாய் சேர் கழல் அன்றி - மற்றொன்றை
இச்சியா அன்பர் தனக்கு எங்ஙனே செய்திடினும்
உச்சியால் ஏற்கும் உகந்து 8
- ஆசில் அருளால் அனைத்துலகும் காத்தளிக்கும்
வாச மலரான் மணவாளன் - தேசு பொலி
விண்ணாட்டிற் சால விரும்புமே வேறொன்றை
எண்ணாதாற் நெஞ்சத்து இருப்பு 9
- நாளும் உலகை நலிகின்ற வாளரக்கன்
தோளும் முடியும் துணித்தவன் தன் - தாளில்
பொருந்தாதார் உள்ளத்துப் பூ மடந்தை கேள்வன்
இருந்தாலும் முள் மேல் இருப்பு 10
- தன் பொன்னடி அன்றி மாற்றொன்றில் தாழ்வு செய்யா
அன்பர் உகந்திட்டது அணு எனினும் - பொன் பிறழும்
மேருவாய்க் கொள்ளும் விரையார் துழாய் அலங்கல்
மாரி மாக் கொண்டல் நிகர் மால் 11
- மாறாய் இணைந்த மறுதம் இறத் தவழ்ந்த
சேறார் அரவிந்தச் சேவடியை - வேறாக
உள்ளாதார் ஒண் நிதியை தந்திடினும் தான் உவந்து
கொள்ளான் மலர் மடந்தை கோன் 12
- பண்டே உயிர் அனைத்தும் பங்கயத் தாள் நாயகற்கே
தொண்டாம் எனத் தெளிந்த தூமனத்தார்க்கு - உண்டோ?
பல கற்றும் தம் உடம்பைப் பார்த்து அபிமானிக்கும்
உலகத்தவரோடு உறவு 13
- பூதங்கள் ஐந்தும் பொருந்துடலினாற் பிறந்த
சாதங்கள் நான்கினோடும் சங்கதமாம் - பேதங்கொண்டு
என்ன பயன் பெறுவீர் எவ்வுயிர்க்கும் இந்திரை கோன்
தன்னடியே காணும் சரண் 14
- குடியும் குலமும் எல்லாம் கோகனகைக் கேள்வன்
அடியார்க்கு அவன் அடியே ஆகும் - படியின் மேல்
நீர் கெழுவுமாறுகளின் பேரும் நிறமும் எல்லாம்

ஆர் கலியைச் சேர்ந்திட மாய்ந்தற்று 15

தேவர் மனிசர் திரியக்குத் தாவரமாம்
யாவையும் அல்லன் இலகும் உயிர் - பூவின் மிசை
ஆரணங்கின் கேள்வன் அமலன் அறிவே வடிவாம்
நாரணன் தாட்கே அடிமை நான் 16

ஒன்றிடுக விண்ணவர் கோன் செல்வ மொழிந்திடுக
என்றும் இறவாதிருந்திடுக - இன்றே
இறக்கக் களிப்பும் கவர்வும் இவற்றால்
பிறக்குமோ? தற்றெளிந்த பின் 17

ஈனமிலா அன்பர் என்றாலும் எய்திலா
மானிடரை எல்லாவணத்தாலும் - தான் அறிய
விட்டார்க்கு எளியன் விடாதார்க்கு அறிவரியன்
மட்டார் துழாய் அலங்கல் மால் 18

நல்ல புதல்வர் மனையாள் நவையில் கிளை
இல்லம் நிலம் மாடு இவை அனைத்தும் - அல்லல் எனத்
தோற்றி எரி தீயிற் சுடு மேல் அவர்க்கு எளிதாம்
ஏற்றரும் வைகுந்தத்து இருப்பு 19

விருப்புறினும் தொண்டர்க்கு வேண்டும் இதம் அல்லால்
திருப்பொலிந்த மார்பன் அருள் செய்யான் - நெருப்பை
விடாதே குழவி விழ வருந்தினாலும்
தடாதே ஒழியுமே தாய்? 20

ஆரப் பெருந்துயரே செய்திடினும் அன்பர் பால்
வேரிச்சரோருகை கோன் மெய்ந்நலமாம் - தேரில்
பொறுத்தற்கு அரிது எனினும் மைந்தன் உடற் புண்ணை
அறுத்தற்கு இசை தாதை அற்று 21

உடைமை நான் என்றும் உடையான் உயிரை
வடமதுரை வந்துதித்தான் என்றும் - திடமாக
அறிந்தவன் தன் தாளில் அடைந்தவர்க்கும் உண்டோ?
பிறந்து படு நீள் துயரம் பின் 22

ஊழி வினைக் குறும்பர் ஓட்டருவர் என்றஞ்சி
ஏழை மனமே! இனித் தளரேல் - ஆழி வண்ணன்
தன்னடிக் கீழ் வீழ்ந்து சரண் என்று இரந்தொருகால்
சொன்னதற் பின் உண்டோ? துயர் 23

வண்டு படி துளப மார்பினிடைச் செய்த பிழை

- உண்டு பல என்று உளம் தளரேல் - தொண்டர் செய்யும்
பல்லாயிரம் பிழைகள் பார்த்திருந்தும் காணும் கண்
இல்லாதவன் காண் இறை 24
- அற்றம் உரைக்கில் அடைந்தவர் பால் அம்புயைகோன்
குற்றம் உணர்ந்திகழும் கொள்கையனோ? - எற்றே தன்
கன்றின் உடம்பின் வழுவன்றோ? காதலிப்பது
அன்றதனை ஈன்றுகந்த ஆ 25
- தப்பில் குரு அருளால் தாமரையாள் நாயகன் தன்
ஒப்பில் அடிகள் நமக்கு உள்ளத்து - வைப்பென்று
தேறி இருப்பார்கள் தேசு பொலி வைகுந்தத்து
ஏறி இருப்பார் பணிகட்கே ஏய்ந்து 26
- நெறி அறியாதாரும் அறிந்தவர் பாற் சென்று
செறிதல் செய்யாத் தீ மனத்தர் தாமும் - இறை உரையைத்
தேறாதவரும் திருமடந்தை கோன் உலகத்து
ஏறார் இடர் அழுந்துவார் 27
- சரணாகதி மற்றோர் சாதனத்தைப் பற்றில்
அரண் ஆகாது அஞ்சனை தன் சேயை - முரண் அழியக்
கட்டியது வேறோர் கயிறு கொண்டு ஆர்ப்பதன் முன்
விட்ட படை போல் விடும் 28
- மந்திரமும் ஈந்த குருவும் அம்மந்திரத்தால்
சிந்தனை செய்கின்ற திருமாலும் - நந்தல் இலாது
என்றும் அருள் புரிவர் யாவர் அவர் இடரை
வென்று கடிதடைவர் வீடு 29
- மாடும் மனையும் மறை முனிவர்
தேடும் உயர் வீடும் செந்நெறியும் - பீடுடைய
எட்டெழுத்தும் தந்தவனே என்றிராதார் உறவை
விட்டிடுகை கண்டீர் விதி 30
- வேதமொரு நான்கின் உட்பொதிந்த மெய்ப்பொருளும்
கோதில் மனு முதல் நூல் கூறுவதும் - தீதில்
சரணாகதி தந்த தன் இறைவன் தாளே
அரணாகும் என்னும் அது 31
- மானிடவன் என்றும் குருவை மலர் மகள் கோன்
தான் உகந்த கோலம் உலோகம் என்றும் - ஈனமதா
எண்ணுகின்ற நீசர் இருவருமே எக்காலும்
நண்ணிடுவர் கீழாம் நரகு 32

- எட்ட இருந்த குருவை இவை அன்றென்று
விட்டோர் பரனை விருப்புறுதல் - பொட்டனெத்தன்
கண் செம்பளித்திருந்து கைத்துருத்தி நீர் தூவி
அம்புதத்தைப் பார்த்திருப்பானற்று 33
- பற்று குருவைப் பரன் அன்றென இகழ்ந்து
மற்றோர் பரனை வழிப்படுதல் - எற்றே தன்
கைப்பொருள் விட்டாரேனும் ஆசினியில் தாம் புதைத்த
அப்பொருள் தேடித் திரிவானற்று 34
- என்றும் அனைத்துயிர்க்கும் ஈரஞ்செய் நாரணனும்
அன்றும் தன் ஆரியன் பால் அன்பொழியில் - நின்ற
புனல் பிரிந்த பங்கயத்தைப் பொங்கு சுடர் வெய்யோன்
அனல் உமிழ்ந்து தான் உலர்த்தியற்று 35
- வில்லார் மணி கொழிக்கும் வேங்கடப் பொற் குன்று முதல்
சொல்லார் பொழில் சூழ் திருப்பதிகள் - எல்லாம்
மருளாம் இருளோட மத்தகத்துத் தன் தாள்
அருளாலே வைத்த அவர் 36
- பொருளும் உயிரும் உடம்பும் புகலும்
தெருளும் குணமும் செயலும் - அருள் புரிந்த
தன் ஆரியன் பொருட்டாச் சங்கற்பம் செய்பவர் நெஞ்சு
எந்நாளும் மாலுக்கிடம் 37
- தேனார் கமலத் திருமாமகள் கொழுனன்
தானே குருவாகித் தன் அருளால் - மானிடர்க்கா
இன்னிலத்தே தோன்றுதலால் யார்க்கும் அவன் தாளிணையை
உன்னுவதே சால உறும் 38
- அலகை முலை சுவைத்தார்க்கு அன்பர் அடிக்கன்பர்
திலதம் எனத் திரிவார் தம்மை - உலகர் பழி
தூற்றில் துதியாகும் தூற்றாதவர் இவரை
போற்றில் அது புன்மையேயாம் 39
- * அல்லி மலர் பாவைக்கன்பர் அடிக்கன்பர்
சொல்லும் அவிடு சுருதியாம் - நல்ல
படியாம் மனு நூற்கவர் சரிதை பார்வை
செடியார் வினைத் தொகைக்குத் தீ 40

அருளாளப் பெருமாள் எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம்